

शिरोवे

लावनं चौरसर्पिभ्यां पानञ्च चौरसर्पिषोः ।
चौरपिष्टेस्तिलैः स्वदी जौपनीयैश्च शस्यते ॥
भङ्गराजरमच्छागचौरतुल्याकर्तापितः ।
सूर्यावर्त्तं निहन्त्याशु नख्येनैव प्रयोगराट् ॥*॥
अर्द्धावभेदके पूर्वं श्रीहस्तेदो हि भेषजम् ॥
विरिकः कायशुद्धिश्च धूपसिन्धुघोषाभोजनम् ।
विडङ्गानि तिलान् कृष्णान् समान् पिष्ट्वा

विलेपयेत् ॥

नख्यं वाप्याचरेत्समाटर्भेदं व्योपहितम् ।
पिष्टेत् सशकरं चौरं नीरं वा नारिकेलजम् ॥
सुशीतं वापि पानीयं सर्पिर्व्या नस्ततस्तयोः ॥
नस्ततः नासिकया पिबेदित्यन्वयः । तयोः
सूर्यावर्त्तार्द्धभेदयोः ॥ * ॥
“अनन्तवर्ते कर्त्तव्यः सूर्यावर्त्तंहितो विधिः ।
शिराध्यधश्च कर्त्तव्योऽनन्तवातप्रशान्तये ॥
आहारश्च प्रदातव्यो वातपित्तविनाशनः ।
मधुमस्तकसंयावष्टतपूर्पैर्विशेषतः ॥”
संयावः पक्वान्नविशेषः । एरकिया इति लोके ।
स च मधुमस्तकः मधुनोपलिसः । छतपूरो-
ऽपूपः ।

“पथ्याक्षधात्री रजनी गुडुची
भुनिम्बनिम्बैः सगुडः कषायः ।
भूशङ्ककर्णाक्षिशिरोऽर्द्धशूलं
मिहन्ति नासानिहितः क्षणेन ॥”

इति पथ्यादिकाशः ॥ * ॥

“दार्ढ्यं हरिद्रा मञ्जिष्ठा सनिम्बोशीरपद्मकम् ।
एतन्नलेपनं कुर्याच्छङ्खकस्य विनाशयेत् ॥
पीततोयाभिषेकश्च शी लचौरसेवनम् ।
कल्कैश्च चौरहृत्वाणां शङ्खके लेपनं हितम् ॥”
सर्वेषु ।
“यष्टीमधुकमापः स्यात् तूर्यांशन्तु विषभवेत् ।
तयोश्चूर्णन्तु सूक्ष्मं स्यात्तच्चूर्णं सर्षपोन्मितम् ॥
नासिकाभ्यन्तरे न्यस्तं सर्वान् शीर्षव्याघ्रं हरत्वा
दृष्टप्रयोगो योगोऽयमनुभाविभिराहतः ॥
आर्द्रं यच्छक्त्वाकचूर्णं चूर्णितं नवमादरम् ।
उभयं योजितं गन्धात्तस्य नश्यति शीर्षकम् ॥”

इति भावप्रकाशे शिरोरोगाधिकारः ॥

शिरोऽर्त्तिः स्त्री, (शिरसोऽर्त्तिः ।) शिरःपीडा ।
इति लोके प्रसिद्धिः । (यथा, कथासरित्सागरे ।
१३ । १५२ ।

“जायरेचातिपानेन शिरोऽर्त्तिं व्यपदिश्य च ।
पातः स तस्मै वस्त्रे च वेष्टयित्वाङ्गितं शिरः ॥”
शिरोवल्ली, स्त्री, (शिरसो वल्ली ।) बर्हिचूडा ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥
शिरोहस्त, स्त्री, (शिर इव हस्तम् ।) मरिचम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

शिरोहस्तफलः, पुं, (शिरसि हस्तं फलं यस्य ।)
रक्षापामार्गः । इति भावप्रकाशः ॥

शिरोवेष्टः, पुं, (शिरो वेष्टयतीति । वेष्ट + षच् ।)
उष्णीषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

शिरोवेष्टनं, स्त्री, (शिरो वेष्टयतीति । वेष्ट +
ल्युः ।) शिरःप्रावरणम् । पागुडी इति भाषा ।

शिलाज

तत्पर्यायः । उष्णीषः २ वेष्टनम् ३ वेष्टकम् ४ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ शिरोवेष्टः ५ चेलो-
ण्डुकः ६ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
शिरोऽस्थि, स्त्री, (शिरसोऽस्थि ।) मस्तकास्थि ।
माधार खुलि इति भाषा । तत्पर्यायः ।
करोटिः २ शिरस्त्राणम् ३ शीर्षकम् ४ । इति
राजनिर्घण्टः ॥

शिल, श उच्छे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तदा-
पर-सक-सिट् ।) उच्छे उद्धृतशस्यशेषाहर-
णम् । श, शिलति धान्यं दौनः । शिलिता ।
इति दुर्गादासः ॥

शिलः, पुं, स्त्री, (शिल + कः ।) उच्छे । इति
मेदिनी ॥ (यथा, भागवते । ११ । १७ । ४१ ।
“अन्याभ्यामेव जीवेत शिलैर्वा दोषदृक्
तयोः ॥”)

जीवनोपायविशेषः । यथा,—
“ऋतामृताभ्यां जीवेत् सृतेन प्रसृतेन वा ।
सत्यामृताभ्यामपि वा न श्रद्धया कदाचन ॥
ऋतमुच्छेदं शिलं श्रेयममृतं स्यादयाचितम् ।
ऋतन्तु याचितं भेषं प्रसृतं कर्षणं स्मृतम् ॥”
इति मानवे ४ अध्यायः ॥

“अवाधितस्थानेषु पथि वा क्षेत्रेषु वा अप्रति-
हतावकाशेषु यच्च यदौषधयो विद्यन्ते तत्र
तत्राङ्गुलीभ्यां एकैकं कर्षणं समुच्चयित्वा इति
बौधायनदर्शनात् । एकैकधान्यादिगुडकोच्चय-
मुच्छेदः । मन्त्रव्याप्तिकानेकधान्याच्चयनं शिलः ।
उच्छेदश्च शिलश्च इत्येकवद्भावः । तत् सत्यसमान-
फलत्वाद्दृष्टमित्युच्यते ॥” इति तट्टीकायां कुङ्कु-
भट्टः ॥ (रघुवंशीयपारियात्रनृपपुत्रः । यथा,
रघुवंशे । १८ । १७ ।

“तस्याभवत् सतुरुदारशीलः

शिलः शिलापट्टविशालवचाः ॥”)

शिलगर्भजः, पुं, पाषाणभेदनः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

शिला, स्त्री, पाषाणः । (यथा, मनौ) २ ।
२०४ ।

“गोऽङ्गोऽयानप्रासादस्तरेषु कटुषु च ।
आसीत् गुरुणा साहं शिलाफलकनीषु च ॥”
हाराधःस्थितदारु । इत्यमरः ॥ स्तभशीर्षम् ।
मनःशिला । इति मेदिनी ॥ कर्पूरः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

शिलाकर्णी, स्त्री, (शिलेव कर्णः कोणो यस्याः ।
ङीप् ।) शङ्खकौहलः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
शिलाकुण्डकः, पुं, (शिलां कुण्डयति दारयतीति ।
कुण्ड + ण्यल् ।) टङ्कः । इति शब्दरत्नावली ॥
शिलाजं, स्त्री, (शिलाया जायते इति । जन +
ङः ।) शैलेयम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ लोहम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

शिलाजतु, स्त्री, (शिलाया जतु ।) पवतजाती-
पधातुविशेषः । शिलाजित् इति हिन्दीभाषा ।
तत्पर्यायः । गैरेयम् २ अर्घ्वम् ३ गिरिजम् ४
अशमजम् ५ । इत्यमरः ॥ शिलाजम् ६ अगजम्

शिलापु

७ शैलम् ८ अद्रिजम् ९ । इति रत्नमामाला ॥
शैलेयम् १० शीतपुष्पकम् ११ । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ शिलाव्याधिः १२ । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ अशमोत्यम् १३ अशमलाचा १४ अशम-
जतुकम् १५ जत्वशमकम् १६ । अस्य गुणाः ।
तिक्तत्वम् । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । रसायनत्वम् ।
मेहोन्मादाशमरीश्रोफकुष्ठापक्षरनाशित्वं च ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च । शर्करासर्व-
रोगहरत्वम् । योगवाहित्वम् । अत्युष्णशीत-
कात्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥ अस्त्वोत्पत्तिनाम-
लक्षणगुणाः ।

“निदाघं चर्म्मसन्तप्तमा धातुसार धराधराः ।
निर्यासवत् प्रमुञ्चन्ति तच्छिलाजतु कौर्त्तितम् ॥
शौवर्णं राजतं ताम्रं चायमं तश्चतुर्विधम् ।
शिलाजत्वद्रिजतु च शैलनिर्यास इत्यपि ॥
गैरेयमशमजञ्चापि गिरिजं शैलधातुजम् ।
शिलाङ्गं कटुतिक्तोष्णं कटुपाकं रसायनम् ॥
हृदि यंगवहं हन्ति कफमेदाशमशर्कराः ।
मूत्रकृच्छ्रं चयं श्लासं वाताकार्शांसि
पाण्डुताम् ॥

अपस्मारं तयोन्मादं शोथकूष्ठोदरकिमौन् ।
शौवर्णन्तु जवापुष्पवर्णं भवति तद्रुग्णम् ॥
मधुरं कटुतिक्तन्तु शीतलं कटुपाकि च ।
राजतं पाण्डुरं शीतं कटुकं स्नादुपाकि च ॥
ताम्रं मयूरकण्ठाभं तत्तिक्तं लवणं भवेत् ।
विपाके कटुकं शीतं सर्वत्रेष्ठमुदाहृतम् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

शिलाञ्जनौ स्त्री, (शिलामञ्जयतीति । अञ्ज +
ल्युः । स्त्रियां ङीप् ।) कालाञ्जनौहृत्तः । इति
राजनिर्घण्टः ॥

शिलाटकः, पुं, (शिलामटतीति । षट् + ण्यच् ।)
षटः । विलम् । इति मेदिनी ॥

शिलात्मकं, स्त्री, (शिलाया आत्मजमिव ।)
लोहम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शिलात्मिका, स्त्री, मूपा । इति शब्दचन्द्रिका ॥
शिलादद्रुः, पुं, (शिलाया दद्रुरिव ।) शैलेयम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

शिलाधातुः, पुं, (शिलानां धातुः ।) सितो-
पलः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ खडा इति भाषा ॥
गैरिकभेदः । स तु पीतवर्णः । इति राज-
निर्घण्टः ॥

“सितोपलः शिलाधातुर्वर्णरेखा च मङ्गलम् ।
शिलाधातुविशेषस्तु विश्वं यो लोकश्लाघतः ॥”
इति शब्दरत्नावली ॥

शिलापट्टः, पुं, (शिलायाः पट्टः ।) पेषणार्थ-
शिला । शिल् इति भाषा । इति कैचित् ॥

शिलापुत्रः, पुं, (शिलायाः पुत्र इव ।) पेषणयोग्य-
शिला । लाडा इति भाषा । तत्पर्यायः । घष-
नासः २ शिलापुत्रकः ३ । इति शब्दरत्ना-
वली ।

शिलापुष्यं, स्त्री, (शिलायाः पुष्यमिव ।) शैले-
यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥